

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/301/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612200865
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612200865.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa R., so sídlom Z. X, J., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpeného S., so sídlom Z. X, J., IČO: XX XXX XXX proti odporkyni S. I., bytom Q. XX, P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne M., so sídlom D. XX, T., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného I. B. C., advokátom, so sídlom D. J. X, T., o zaplatenie 333,02 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske, č.k. 3C/44/2012-61 zo dňa 1. augusta 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne M. náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím uznesením v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. konanie zastavil. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 12,87 Eur prostredníctvom Daňového úradu J. podľa § 11 ods. 3 prvá veta, ods. 4, ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy konania nevznikli. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne OZ právna pomoc spotrebiteľom náhradu trov konania 68,38 Eur, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti uznesenia, titulom náhrady trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava, písomné podanie - odpor).

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania 19,12 Eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ nevidel význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka a nesúhlasil so záverom, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 25C 58/2012 a Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Navrhovateľ zastáva názor, že konaním vedľajšieho účastníka dochádza k navyšovaniu trov konania a jeho nehospodárnosti, ktorú skutočnosť by mal súd reflektovať použitím § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Obdobný názor bol vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co 100/2012, v ktorom súd citoval nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/03, v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13Co 35/2012 a 13Co 36/2012, ako aj v ďalších rozhodnutiach súdov, na ktoré odkázal. Záverom poukázal na to, že rozhodnutie súdu o náhrade

za úkon prevzatie a príprava právneho zastúpenia je nepreskúmateľné, pretože z neho nevyplýva, akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom. Navyiac, jeho vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, pričom podľa názoru navrhovateľa by mal takéto úkony vykonávať prioritne vedľajší účastník.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa podané nebolo.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi. Uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi vo výroku o zastavení konania, vo výroku o vrátení časti súdneho poplatku a vo výroku, ktorým odporkyni nebola priznaná náhrada trov konania. V tejto časti uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatie návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť a späťvzatím návrhu zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Dôvodne potom okresný súd rozhodoval o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Odvolací súd k odvolaniu navrhovateľa, ktorý sa nestotožnil s jeho povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, uvádza, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania podľa citovaného zákonného ustanovenia ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporkyne), čím mu v prípade úspechu, resp. v tomto konaní v dôsledku jeho zastavenia pre späťvzatie návrhu navrhovateľom, nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže bol zastúpený právnym zástupcom. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, právny zástupca zastúpenie riadne prevzal, vo veci podal odôvodnený odpor (zo dňa 06.06.2012, č.l. 39), v ktorom vzniesol námietku premlčania, a preto niet dôvodu na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Súd prvého stupňa preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 68,38 Eur tak, ako ich bližšie špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. V konaní vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi nebol ani dôvod na použitie ust. § 150 O.s.p., podľa ktorého, ak sú dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať, ako to v odvolaní navrhovateľ navrhol.

V odvolacom konaní mal úspech vedľajší účastník, ktorému však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, a ktorý náhradu trov odvolacieho konania nežiadal, preto mu náhrada nebola priznaná (§ 142 ods. 1, § 151 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.